

Dosarul nr. 3ra-797/19

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud: D. Sîrbu)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: A. Minciuna, V. Sîrbu, V. Mihaila)

ÎNCHEIERE

31 iulie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

În componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Mariana Pitic
Nicolae Craiu
Victor Burduh

examinând admisibilitatea cererii de recurs depusă de Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal,

în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Finance Leasing Company” împotriva Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal cu privire la contestarea actului administrativ,

împotriva deciziei din 13 martie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal și a fost menținută hotărârea din 31 octombrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru,

c o n s t a t ă :

La data de 19 iunie 2018, SRL „Finance Leasing Company” a depus cerere de chemare în judecată împotriva Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal cu privire la contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii, reclamanta a invocat că la data de 18 decembrie 2017 a depus notificarea nr. 171218CI1155 în adresa Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal pentru autorizarea operațiunilor de prelucrare a datelor cu caracter personal.

A indicat că fără a comunica vreun motiv de refuz sau neconcordanță a cererii depuse, pârâtul nu a executat autorizarea în termen și nu a înregistrat reclamanta ca operator al datelor cu caracter personal.

În continuare, SRL „Finance Leasing Company”, reieșind din neînregistrarea cererii în termen, și-a dezvoltat politica sa privind protecția datelor cu caracter personal și a depus o altă cerere cu prevederi actualizate la data de 18 ianuarie 2018 trimisă on-

line și depusă suplimentar pe format de hârtie la 25 ianuarie 2018. Nici în acest caz pârâtul nu a examinat cererea în termenul legal și nu a comunicat motivele refuzului.

A susținut că abia la 22 martie 2018, a recepționat decizia nr. DA-1518781670012 privind refuzul autorizării operațiunilor de prelucrare a datelor cu caracter personal, emisă de Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal la 16 februarie 2018. Ulterior, pârâtul a emis și decizia nr. DD-1521452315282 din 19 martie 2018 de refuz a înregistrării operatorului de date cu caracter personal și/sau sistemul de evidență a datelor cu caracter personal, recepționată de asemenea la 22 martie 2018.

Reclamanta a menționat că în ambele decizii a fost indicat același motiv de refuz – operatorul de date cu caracter personal - SRL „Finance Leasing Company” a depus o notificare nouă corectată, motiv pentru care, în temeiul art. 20 alin. (1) lit. b), art. 23-25 din Legea privind protecția datelor cu caracter personal nr. 133 din 08 iulie 2011, a fost refuzată autorizarea Registrului Clienților - în calitate de sistem mixt de evidență a datelor cu caracter personal.

A afirmat că din cauza nesoluționării cererilor în termen de către pârât, a fost lipsită ilegal de statutul de operator al datelor cu caracter personal, fiind nevoită să prelucreze datele cu caracter personal pe riscul său toată perioada reținută de la înregistrare de către pârât fără temei legal. În termenul legal prevăzut pentru înregistrare în calitate de operator al datelor cu caracter personal, Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal nu i-a comunicat niciun motiv de refuz sau neajunsuri ale cererilor pentru a fi înlăturate sau completate pentru o soluționare în termen. Inacțiunea neîntemeiată a pârâtului a generat pentru reclamantă prejudiciul survenirii răspunderii pentru operarea datelor cu caracter personal fără statutul de operator al datelor cu caracter personal, motiv din care consideră că urmează a fi înregistrată în calitate de operator în registrul corespunzător din data de 18 ianuarie 2018.

A declarat că pârâtul a încălcat prevederile pct. 29 și 30 ale Regulamentului Registrului de evidență a operatorilor de date cu caracter personal, aprobat prin Hotărârea Guvernului RM nr. 296 din 15 mai 2012, potrivit căroră Centrul examinează notificarea și emite, în termen de cel mult 30 de zile calendaristice din data depunerii acesteia, o decizie de înregistrare sau de refuz a înregistrării operatorului și/sau sistemului de evidență a datelor cu caracter personal. Rezultatele examinării notificării se aduc la cunoștință solicitantului înregistrării, în termen de 3 zile din momentul adoptării deciziei.

SRL „Finance Leasing Company” a precizat că nici motivele de refuz expuse de Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal în deciziile contestate, nu pot fi considerate temei de refuz conform legii, pârâtul limitându-se doar la referirea la pct. 18 din Regulamentul sus-menționat, fără însă a preciza care anume temei din acest punct este aplicabil speței.

A invocat că la 21 aprilie 2018 a contestat cu cerere prealabilă deciziile nr. DA-1518781670012 din 16 februarie 2018 și nr. DD-1521452315282 din 19 martie 2018, solicitând revocarea acestora, însă nu a primit răspuns.

Reclamanta a solicitat anularea deciziilor nr. DA-1518781670012 din 16 februarie 2018 și nr. DD-1521452315282 din 19 martie 2018, cu obligarea Centrului Național

pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal să înregistreze compania „Finance Leasing Company” SRL în calitate de operator al datelor cu caracter personal în registrul corespunzător din data de 18 ianuarie 2018, cu operarea modificărilor respective în registru și autorizarea operațiunilor de prelucrare a datelor cu caracter personal.

Prin hotărârea din 31 octombrie 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru, a fost admisă acțiunea depusă de SRL „Finance Leasing Company” și au fost anulate decizia nr. DA-1518781670012 din 16 februarie 2018 și decizia nr. DD-1521452315282 din 19 martie 2018. A fost obligat Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal să înregistreze compania „Finance Leasing Company” SRL în calitate de operator al datelor cu caracter personal (sistem mixt de evidență a datelor cu caracter personal și/sau sistemului de evidență a datelor cu caracter personal) în registrul corespunzător, din data de 18 ianuarie 2018, cu operarea modificărilor în registru și autorizarea operațiunilor de prelucrare a datelor cu caracter personal.

Prin decizia din 13 martie 2019 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal și a fost menținută hotărârea din 31 octombrie 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru.

Pentru a decide astfel, instanțele ierarhic inferioare au constatat că decizia de refuz în autorizarea operațiunilor de prelucrare a datelor cu caracter personal, poate fi emisă doar în baza temeiurilor stabilite la pct. 18 al Regulamentului Registrului de evidență a operatorilor de date cu caracter personal, aprobat prin Hotărârea Guvernului RM nr. 296 din 15 mai 2012, care stabilește în mod exhaustiv temeiurile în baza cărora notificarea poate fi respinsă.

Prin urmare, instanțele de judecată au conchis că temeiul de refuz invocat de Centrul Național Pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal și anume faptul că SRL „Finance Leasing Company” a depus o notificare nouă corectată, nu se regăsește în temeiurile prevăzute expres de Regulament.

De asemenea, contrar prevederilor art. 25 alin. (3) din Legea privind protecția datelor cu caracter personal nr. 133 din 08 iulie 2011, deciziile contestate nu conțin motivele ce justifică refuzul și modalitatea de înlăturare a circumstanțelor ce împiedică prelucrarea datelor respective.

La data de 03 mai 2019, Centrul Național Pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal a depus cerere de recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei din 13 martie 2019 a Curții de Apel Chișinău și hotărârii din 31 octombrie 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru, cu pronunțarea unei hotărâri noi de respingere a acțiunii ca neîntemeiată.

În motivarea recursului a indicat că decizia instanței de apel este ilegală, fiind emisă cu interpretarea și aplicarea eronată a normelor de drept material.

A invocat că notificarea nr. 171218CI1155 depusă la 18 decembrie 2017 de către intimată a fost completată cu greșeli și anume, la rubrica consimțământ nu a fost indicat nimic, nefiind justificat temeiul legal de prelucrare a datelor cu caracter personal prin sistemul de evidență viza, la fel nu a fost menționat termenul de prelucrare a datelor cu caracter personal și nu au fost prevăzute garanțiile privind transmiterea datelor cu caracter personal către terți, or, toate aceste rubrici urmau a fi completate în mod

obligatoriu de către potențialul operator de date cu caracter personal, având în vedere prevederile art. 23 alin. (2) din Legea privind protecția datelor cu caracter personal.

A susținut că despre toate aceste neajunsuri SRL „Finance Leasing Company” a fost informată, fiindu-i acordată consultanță despre pașii ce urmează a fi întreprinși pentru conformarea la prevederile legale. Ulterior, ținând cont de recomandările oferite, la 25 ianuarie 2018 intimata a depus concomitent două notificări cu nr. 180125CI120 și nr. 180125CI119, prin care a solicitat repetat înregistrarea sistemului de evidență „Registrul Clienților” (notificat anterior cu erori), cât și a unui nou sistem de evidență „Registrul Salariaților”.

Recurentul a precizat că notificarea nr. 180125CI120 din 25 ianuarie 2018, prin care s-a solicitat înregistrarea sistemului de evidență „Registrul Clienților”, constituie varianta corectă a notificării inițiale depuse de către operator la 18 decembrie 2017. Astfel, examinând notificările depuse repetat la 25 ianuarie 2018, s-a constatat că acestea corespund cerințelor din art. 23-28 din Legea privind protecția datelor cu caracter personal și la 12 aprilie 2018 au fost emise deciziile nr. DD-1523519153957 și nr. DD-1523518554633 de înregistrare a operatorului de date cu caracter personal.

Prin urmare, a afirmat că intimata a fost înregistrată în calitate de operator de date cu caracter personal începând cu data de 12 aprilie 2018 în baza notificării depuse la 25 ianuarie 2018.

A atenționat că notificarea a fost completată la 18 ianuarie 2018, însă a fost depusă în adresa Centrului Național Pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal la 25 ianuarie 2018, circumstanțe care nu au fost elucidate de Curtea de Apel Chișinău.

Examinând admisibilitatea cererii de recurs, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează următoarele.

Prin Legea nr. 116 din 19 iulie 2018 a fost adoptat Codul administrativ al Republicii Moldova.

În conformitate cu art. 257 alin. (1) din Codul administrativ, prezentul cod intră în vigoare la 01 aprilie 2019.

În conformitate cu art. 258 alin. (3) din Codul administrativ, procedurile de contencios administrativ inițiate până la intrarea în vigoare a prezentului cod se vor examina în continuare, după intrarea în vigoare a prezentului cod, conform prevederilor prezentului cod. Prin derogare, admisibilitatea unei astfel de acțiuni în contenciosul administrativ se va face conform prevederilor în vigoare până la intrarea în vigoare a prezentului cod. Prevederile prezentului alineat se vor aplica corespunzător pentru procedurile de apel, de recurs și de contestare cu recurs a încheierilor judecătorești.

Din sensul normei de drept enunțate urmează că, legiuitorul a optat pentru principiul aplicării imediate a noilor reglementări procedurale.

Prin urmare, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție va aprecia condițiile de admisibilitate a recursului în conformitate cu prevederile art. 258 alin. (3) din Codul administrativ, adică conform reglementărilor anterioare intrării în vigoare a Codului administrativ.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la data de 13 martie 2019.

Decizia instanței de apel redactată integral a fost expediată în adresa Centrului Național Pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal la 08 aprilie 2019 (f.d. 113), lipsind date cu privire la recepționarea acesteia.

Astfel, recursul, depus la data de 03 mai 2019 de Centrul Național Pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal, este în termen.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul depus de Centrul Național Pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Prin urmare, argumentele invocate în recurs nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Totodată, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că, conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul depus de Centrul Național Pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal asemenea aspecte nu se regăsesc.

Astfel, din considerentele menționate, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a declara recursul depus de Centrul Național Pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 193, 195, 230 și 258 alin. (3) din Codul administrativ și art. 270 din Codul de procedură civilă, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul depus de Centrul Național Pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal se declară inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Mariana Pitic

judecătorii

Nicolae Craiu

Victor Burduh